

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΩΝ ΓΙΑΓΚΗΔΩΝ

Ο παράδοξος αλήτης της Γουὼλ Στρήτ. Πῶς πέθανε στους δρόμους ὁ πιὸ πλούσιος Νιουγιorkέζος. Τὸ πάθημα τοῦ «βασιλέως τῶν μῆλων». Μία ἀπαγωγή πού καταλήγει σ' εὐτυχισμένον γάμο. Πῶς ἐκδικοῦνται ἡ χορεύτριες τοῦ Μπροντγουαίη. Ὁ ἐγκληματίας — προφήτης καὶ ἡ θρησκεία του. Πόσο στοιχίζει ἡ συγγνώμη τοῦ θεοῦ κλπ.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ! Μ' αὐτὴ τὴ λέξι οἱ ἄνθρωποι τῆς Δύσεως συνηθίζουν νὰ χαρακτηρίζουν τὶς τρέλλες καὶ τοὺς ἐξωφρενισμοὺς μερικῶν συμπολιτῶν τους. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ λέξις τὰ λέει ὅλα. Εἶνε ἐξαιρετικὰ χαρακτηριστικὴ. Γιὰ ὅσους μάλιστα ἔτυχε νὰ ζήσουν στὴν Ἀμερικὴ καὶ νὰ μάθουν ὅλα τὰ μυστικά της, οὔτε κι' αὐτὴ ἡ λέξις πάλι δὲν εἶνε ἀρκετὴ γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ ἰδέα τῆς τρέλλας πού βασανίζει τὸ Νέο Κόσμο. Καὶ ἐν τούτοις ἀρκεῖ νὰ ρίξῃ κανεὶς μιὰ ματιά στὴ κοσμικὴ στήλη τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Ὑόρκης ἢ στὶς ἔρευνες τῶν περιοδικῶν γιὰ νὰ χάσῃ κυριολεκτικῶς τὸ μυαλό του ἢ ἂν τὰ νεῦρα του ἀντέχουν, νὰ διασκεδάσῃ ἀπὸ τὴν καρδιά του. Ἴδου μερικὲς ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες, ὅπως τὶς ἀναφέρει στὴ δημοσιογραφικὴ ἐρευνά του ὁ Τζὼν Φόρεστερ:

Ἐνα πρῶτ, κατὰ τὰ ξημερώματα, στους δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης δυὸ ἀστυφυλακες συνέλαβαν ἕναν κακοντυμένο ἄνθρωπο. Φαινόταν σὰν χαζὸς καὶ δὲν εἶχε καμμιά ταυτότητα μαζύ του. Οἱ ἀστυνομικοὶ φυσικὰ τὸν ὠδήγησαν στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα καὶ τὸν ὑπέβαλαν σὲ μιὰ λεπτομερῆ ἀνάκρισι. νομίζοντας ὅτι εἶχαν νὰ κάνουν μ' ἕναν κάκοποιό. Ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦταν ἀλήτης ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ πλούσιους Νιουγιorkέζους. Ὁνομαζόταν Ἐντυ Μόρισσον καὶ ἦταν ἰδιοκτῆτης τοῦ μεγαλυτέρου οὐανοξύστου τῆς Γουὼλ Στρήτ. Οἱ ἀστυνομικοὶ φυσικὰ τὰ ἔχασαν καὶ δὲν ἤξεραν πῶς νὰ φερθοῦν σ' αὐτὸ τὸν παράδοξο ἄνθρωπο. Ἄλλωστε εἶχαν κιόλας ἐξακριβώσει ὅτι δὲν ἦταν καὶ τρέλλος. Μὰ ὁ Ἐντυ Μόρισσον μὲ ἀμερικανικὴ ἀφέλεια τοὺς δήλωσε:

— Δὲν ὑπάρχει πιὸ ὠμορφο πραγμα ἀπὸ τὴν... ἀλητεία! Κοιμᾶσαι ὅπου θέλεις, κάνεις ὅ,τι περάσει ἀπὸ τὸ μυαλό σου καὶ κανεὶς δὲν προσέχει τὶς πράξεις σου. Ὅλοι σὲ περιφρονοῦν καὶ σὺ εἶσαι ἕνα ἐλεύθερο πουλὶ καὶ χαίρεσαι τὴν ὠμορφιά τοῦ ἡλίου δίχως νὰ βασανίζεσαι καὶ νὰ στενοχωριέσαι.

Μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ παρετήρησαν στὸν Μόρισσον ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἀλητεία κι' ὅτι ἂν τύχαινε νὰ τὸν συλλάβουν πάλι, θὰ τὸν ἐκλείναι στὴ φυλακὴ. Ὁ Ἀμερικανὸς ὅμως δὲν συμμορφώθηκε. Καὶ γιὰ νὰ μὴν ἔχη κανένα λόγο νὰ συζητοῦν γι' αὐτὸν καὶ νὰ τὸν θάζουν σ' ἔνοιες, χάρισε ὅλη τὴν περιουσία του στους συγγενεὶς του καὶ χωρὶς ἕνα σέντς στὴ τσέπη του ἐξακολούθησε τὴν παράδοξο ζωὴ του. Κοιμῶταν στὸ παγκάκια τῶν δημοσίων πάρκων, στὶς εἰσόδους τῶν σπιτιῶν, στὰ βαγόνια τοῦ σιδηροδρόμου, ἀκόμη καὶ σ' αὐτὸ τὸ κρατητήριό. Κι' ἔτσι μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἄθλια ζωὴ τελείωσε κιόλας τὶς ἡμέρες του. Ὁ Ἐντυ Μόρισσον στὶς 14 Ἰουλίου αὐτοῦ τοῦ χρόνου βρέθηκε νεκρὸς σ' ἕνα δημόσιο πάρκο. Εἶχε πεθάνει ἀπὸ τὶς κακουχίες καὶ τὶς στερήσεις. Κι' ὥστόσο, εἶε πεθάνει εὐχαριστήμενος!

Ἡ Ντόλυ Ράουλερ, πάλι, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ χαριτωμένες βεντέτες τοῦ Μπροντγουαίη, εἶχε τὴ μανία νὰ παγαίνει στὸ θέατρο ντυμένη ὡς ἀμαζόνα καὶ ἱππεύουσα ἕνα ὑπέροχο ἀραβικὸ ἄλογο. Πολλὲς φορές ἄμα εἶχε κέφι διασκεδάσε μὲ τὸν τρόπο τῶν σωφῆρ καὶ τῶν διαβατῶν, κάνοντας ὅτι ἔχει ἀφηνιάσει τὸ ἄλογό της. Ὅλοι οἱ δρόμοι φυσικὰ ἀναστατώνοντουσαν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔτρεχαν νὰ τὴν βοηθήσουν καὶ νὰ τὴ γλυτώσουν ἀπὸ τὸν κίνδυνο πού τὴν ἀπειλοῦσε. Κι' ἐκεῖνη γελοῦσε μὲ τὸ θυμὸ καὶ τὶς παρατηρήσεις τοὺς κάθε φορά πού αὐτοὶ οἱ δυστυχισμένοι καταλάβαιναν ὅτι τοὺς εἶχε παίξει μιὰ ἄσχημη φάρσα.

Ἐνα βράδυ, ὥστόσο, αὐτὴ ἡ εὐθυμὴ ἱστορία πού διασκεδάσε τόσο τοὺς περιέργους, τελείωσε πολὺ τραγικὰ. Τὸ ἄ-

λογο τῆς ὠμορφῆς ἠθοποιοῦ ἀφηνιάσει πραγματικὰ καὶ τίναξε κάτω στὸ λιθόστρωτο τὴν γοητευτικὴ ἱππεύτριά του. Ἡ Ντόλυ Ράουλερ κτύπησε καταγῆς τὸ κεφάλι της καὶ ἔμεινε ἀκίνητη. Κ' οἱ ἀστυνομικοὶ πού ἔσπευσαν κι' αὐτὴ τὴν φορά σὲ βοήθειά της, τὴν μάζεψαν νεκρὴ ἀπὸ τὸ δρόμο καὶ τὴν μετέφεραν στὴν ὠμορφο βίλλα της.

Ἐνα νεαρὸς καὶ φτωχὸς Τζόνυ Γκρέυ ἀγαποῦσε παράφορα τὴν κόρη τοῦ «βασιλέως τῶν μῆλων», τὴν χαριτωμένη Μπέμπυ Σμίθ. Τὸ εἰδύλλιο τοὺς φυσικὰ δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ γνωστὸ στὸν πατέρα της, ὁ ὁποῖος καὶ ἔσπευσε νὰ μὴνύσῃ στὸν Τζόνυ Γκρέυ νὰ παύσῃ νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν κόρη του. Ὁ Γκρέυ ὅμως δὲν ἦταν ἀπὸ κείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποῖους τρομάζουν ἢ ἀπειλές. Ἐγραψε ἕνα ὑβριστικὸ γράμμα στὸν «βασιλῆα τῶν μῆλων» καὶ κατόπιν ἀπήγαγε τὴν κόρη του! Αὐτὸ τὸ γράμμα ἔφτασε φυσικὰ στὴ δημοσιότητα μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀπαγωγῆς. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ὁ Γκρέυ ἔλεγε σ' αὐτό: «Μπορεῖ νὰ ξέρῃς νὰ διατηρῆς θαυμάσια τὰ μῆλα σου καὶ νὰ τὰ στέλνῃς ἀνέπαφα σ' ὅλο τὸν κόσμο. Μὰ τὴν κόρη σου δὲν σοῦ εἶνε δυνατό νὰ τὴν προφυλάξῃς. Ἡ Μπέμπυ, ὅπως ἡ Εἰδα... ἔφαγε τὸ μῆλο!»

Αὐτὸ ἔκανε φυσικὰ ὄλους τοὺς Ἀμερικανοὺς νὰ γελάσουν καὶ νὰ ἀρχίσουν νὰ προτιμοῦν τὰ μῆλα τοῦ «μίστερ» Σμίθ, τοῦ ὁποῖου ἡ κόρη κλπ. κλπ. Ἐτσι τὰ κέρδη αὐτοῦ τοῦ «βασιλέως» ἑκατονταπλασιάστηκαν. Κι' ὁ Σμίθ, πού ἦταν βέρος Ἀμερικανὸς, ὄχι μόνον ἐνθουσιάστηκε κι' ἔδωσε τὴν συγκατάθεσί του νὰ γίνῃ ὁ γάμος τοῦ Γκρέυ μὲ τὴν κόρη του, ἀλλὰ καὶ ἔκανε τὸ γαμπρὸ του κυριώτερο μέτοχο στὶς ἐπιχειρήσεις του.

Μὰ ἡ ἱστορία τῶν Ἀμερικανῶν εἶνε ἀτελείωτες. Ἴδου ἀκόμη μερικὲς ἀπὸ τὶς πιὸ πρόσφατες, πού διασκεδάσαν τοὺς ἀνθρώπους τῆς Εὐρώπης:

Μιὰ γοητευτικὴ χορεύτρια τοῦ Μπροντγουαίη εἶχε φίλο ἕναν πλούσιο βιομήχανο. Εἶχε φυσικὰ μιὰ πολυτελῆ βίλλα, ἕνα ἀεροδυναμικὸ αὐτοκίνητο κι' ἀφθονες καταθέσεις στὴν Τράπεζα. Ξαφνικὰ ἡ σύζυγος τοῦ βιομηχάνου ἀνεκάλυψε αὐτὴ τὴν αἰσθηματικὴ ἱστορία, ἀναστάτωσε τὸ σπίτι τοῦ βιομηχάνου καὶ τὸν ἀπέληξε ὅτι θὰ εὕρισκε γιὰ καλὰ τὸν μελᾶ του ἂν ἐξακολου-

θοῦσε νὰ ἔχη σχέσεις μ' αὐτὴ τὴν ἠθοποιό. Ὁ βιομήχανος φυσικὰ τρομοκρατήθηκε καὶ διέκοψε τὶς ἐπισκέψεις του στὴν ὠμορφο βεντέτα. Ἐκεῖνη ὅμως εἶχε λυσσάζει κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸ θυμὸ της. Καὶ γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ φίλο της μετεχειρίσθη τὸ ἐξῆς τέχνασμα: Ζωγράφισε στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ποδιοῦ της τὸν βιομήχανο νὰ δέρνεται ἀπὸ τὴ γυναίκα του καὶ κάθε βράδυ χόρευε μέσα στὸ φῶς τῶν προβολέων τοὺς εὐθυμους χοροὺς της. Οἱ θεαταὶ δὲν ἄργησαν φυσικὰ νὰ προσέξουν αὐτὸ τὸ σκίτσο πού ἦταν φτιαγμένο ἀπὸ ἕναν διάσημο ζωγράφο καὶ νὰ ἀρχίσουν νὰ διασκεδάσουν. Κάθε βράδυ δὲ μαζευόντουσαν κατὰ χιλιάδες στὸ θέατρο γιὰ νὰ ἴδουν καὶ νὰ χειροκροτήσουν τὴν ὠμορφο βεντέτα. Ἐτσι ἡ χορεύτρια ἐξεδικήθη τὸ φίλο της, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει γιὰτὶ φοβῶταν τὴ γυναίκα του.

Στὸ Νέο Κόσμο ὑπάρχουν σήμερα πολλὰ ἑκατομμύρια δυστυχισμένων. Οἱ γκάγκστερς, οἱ «κιτνάπερς», οἱ ἄνθρωποι τῶν ὑπόπτων ἐπιχειρήσεων, ἡ εὐθυμὴς γυναίκες δημιουργοῦν ἕνα σωρὸ τραγικοὺς τύπους ἀνισορρόπων. Ἐνας φοβερὸς ἐγκληματίας, παραδείγματος χάριν, τοῦ Σικάγου εἶνε σήμερα ὁ πιὸ δημοφιλὴς προφήτης του. Ἐχει δὲ ἄνω τῶν ἑκατὸ χιλιάδων ὀπαδῶν. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ γιὰ τὴν θεωρία του, εἶνε μὰ τὴν ἀλήθεια, πολὺ περίεργη. Αὐτὸς ὁ

(Συνέχεια στὴ σελίδα 52)

ΜΙΑ ΑΡΡΩΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 37)

κάνη με κάποιο κακούργο ασφαλώς, έρριξε μια κραυγή τρόμου κι' έκανε ασυναισθήτως ν' ανοίξη το συρτάρι για να πάρη το πιστόλι της, σπάζοντας έτσι το νύχι της, καθώς χτύπησε το δάχτυλό της στο τραπεζάκι. Μά η συγκίνησίς της ήταν μεγάλη, απότομη, συγκλονιστική κι' έτσι η καρδιά της δεν μπόρεσε ν' ανθέξη...

...Ο λόρδος Κάμπελ, όπως σ'ας είπα, έκανε πάρα πολύ τόν ξευπνο. Έδειχνε τάχα πως δεν ήθελε να γίνη ή νεκροψία, για να μ'ας κάνη να υποθέσουμε μια δηλητηρίασι. Θα γινόταν τότε ή νεκροψία, δεν θα άνεκαλύπτετο τίποτε κι' ο λόρδος Κάμπελ θα ήταν πειά ανώτερος κάθε υποψίας.

...Μά έπειτα θυμήθηκε πως είχε μαζί του το κλειδάκι του συρταριού. Θέλησε λοιπόν να τ'ο βάλη στη θέσι του κι' αυτό τόν πρόδωσε...

Κι' ο ντέτεκτιβ συνεπλήρωσε:

— Φαντάζομαι τώρα τί θα πουν οι συνήγοροί του στο δικαστήριο... "Οτι έπρότεινε τ'ο όπλο του χωρίς να πυροβολήση... "Οτι φοβέρισε χωρίς να πληγώση... Κανείς όμως δεν θα κάνη λόγο για την άρρωστη καρδιά της λαίδης Κάμπελ. Κι' αυτή ή περίπτωσης είνε μια δολοφονία όχι με φονικό όπλο, αλλά με τόν τρόπο!...

ΤΖΩΡΤΖ ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΕΚΘΕΤΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 51)

"Α, είνε τρομερό να ζη κανείς ολομόναχος και ουσυχιμένος! ψιθύρισε ο Ντυπόν μ' ένα στεναγμό.

Κ' ύστερα συζήτησαν για ένα σωρό άλλα πράγματα, για τ'α παιγνίδια του παιδιού και για τ'ο μέλλον του. "Ωστόσο ο Ντυπόν δεν της αποκάλυψε την αλήθεια. Της είπε ότι ήταν δικό του παιδί κι' ότι τ'ο ανάτρεφε αυτός γιατί είχε πεθάνει ή μητέρα του.

"Η Μαρσέλ κι' ο Ντυπόν χώρισαν άργά, με την υπόσχεσι να συναντηθούνε πάλι. Κι' αυτή ή ιστορία έξακολούθησε μέχρι τή μέρα που ο έρωτας τρύπωσε στην καρδιά τους.

— Μου φαίνεται ότι σ'ας αγαπώ, της είπε ο "Ανρύ μια Κυριακή. Δεν ξέρω αν θα θέλατε να γίνετε ή δεύτερη μητέρα του παιδιού μου.

"Η Μαρσέλ όμως έκρυψε μέσα στα χέρια της τ'ο πρόσωπό της κι' άρχισε να κλαίη.

— Λοιπόν; τήν ρώτησε πάλι ο "Ανρύ.

"Εκείνη έσφιξε τότε με τρυφερότητα τήν Νινέτ στην άγκαλιά της και ψιθύρισε:

— Ναι, ναι, θα ήθελα να κρατήσω για πάντα κοντά μου τήν Νινέτ. Θα ήθελα να σ'ας κάνω ευτυχισμένο γιατί είσαστε καλός και γιατί κι' εγώ από τήν πρώτη μέρα σ'ας αγαπήσα.

Κι' έτσι ο Ντυπόν παντρεύτηκε τήν Μαρσέλ κι' έγιναν ένα ευτυχισμένο άντρόγυνο. "Ωστόσο όμως ποτέ δεν έμαθε ότι παντρεύομενος τήν Μαρσέλ είχε δώσει στην Νινέτ τήν πραγματική μητέρα της.

ΖΩΡΖ ΜΩΡΕΛ

Η ΣΑΡΡΑΚΗΝΗ ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 28)

τους. "Ηταν ή πρώτη φορά που ή Παρθένοσ του Γουλιέλμου εισάκουε μια προσευχή. "Ηταν λοιπόν ολοφάνερο πως είχε λυθη από τ'α μάγια. "Η Τουανόν, χαρούμενη, βγήκε για ν' αναγγείλη στους γείτονες τήν καλή είδησι. Στο δρόμο της συνάντησε τόν Γουλιέλμο που τήν ζήτησε τόσο ευγενικά σε γάμο ώστε δεν μπόρεσε να του άποκριθη όχι.

"Από κείνη τήν ήμέρα, ή Παρθένοσ του Γουλιέλμου δεν έπαψε να κάνη ένα σωρό θαύματα. Και πρόσεξαν σε λίγο ότι τ'α μάτια της, που ήσαν μακρυσά και μαύρα, είχαν γίνει πιό στρογγυλά και σχεδόν γαλάζια, ότι τ'ο κατακόκκινο σαν κεράσι στόμα της είχε γίνει πιό χλωμό κι' ότι όλο τ'ο πρόσωπό της είχε πάρει μια έκκρασι πιό άγνή, είτε γιατί είχε φύγει ο διάβολος που κατοικούσε μέσα στο άγαλμα, είτε γιατί είχε επιδράσει σ' αυτό ο χρόνος κ' ή φθορά.

ΖΥΛ ΛΕΜΑΙΤΡ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΚΥΛΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 10)

Είνε θαυμάσιο τ'ο πως συνεννοούμεθα εμείς οι σκύλοι...

...Ούφ! τελειώσαμε για σήμερα. Ξαναγυρίσαμε με τ'αυτιά κατεβασμένα, με τ'ο σακκίδιο άδειανό, σε δυο μέτρων απόστασι ο ένας άπ' τόν άλλο. "Ο άφέντης πρώτος κι' εγώ πίσω...

"Ο άφέντης κάθεται στην τραπεζαρία. "Εγώ πλαγιάζω πίσω άπ' τήν πόρτα με τ'ο μουσούδι μου ανάμεσα στα σκέλια μου.

"Αναστενάζει... Ροχαλίζω...

"Η κυρία πηγαινοέρχεται γελώντας ειρωνικά, εις βάρος μας χωρίς άλλο.

Σε κάποια στιγμή βγάζω, χωρίς να θέλω, με τ'ο στόμα κλειστό, μικρές πνιγμένες κραυγές.

— Γουάβ... Γάβ... Γάβ...

— "Ο φτωχός ο "Αζόρ, λέει ο άφέντης μου με οίκτο, δεινυρεύεται πως κυνηγεί ένα λαγό.

"Ενα λαγό;.. "Οχι, δεν είμαι τόσο άνόητος...

"Ονειρεύομαι πως είμαι με τόν Μεντόρ και ξεκαρδιζόμαστε στα γέλια, βλέποντας τούς άφεντάδες μας να γυρίζουν με τ'α χέρια και τ'α σακκίδια άδειανά άπ' τ'ο κυνήγι...

ΖΥΛ ΡΙΒΕ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 45)

"Ο σέρ "Ελλυ Κάντορτ έχει στη Βαγδάτη ένα παραμυθένιο παλάτι, και στη Σαγκάη τ'ο περίφημο εκείνο μέγαρο, τ'ο όποιο λένε «Μαρμαρένιο Παλάτι» και τ'ο όποιο, μολονότι βρίσκεται στην καρδιά της πόλεως, είνε περιστοιχισμένο από μεγάλους κήπους.

"Ο σέρ "Ελλυ δέχτηκε κάποτε στην ήγεμονική αυτή κατοικία του τόν Δαλαϊλάμα, ο όποιος επέστρεψε στο Θιβέτ. Είχε στήσει προς τιμήν του ολόχρυσο θρόνο και είχε στρώσει για να πατήση τούς πολυτιμότερους τάπητας που υπάρχουν στον κόσμο.

"Επίσης και τ'ο σπίτι που παραχώρησε στον Νεγκούς στο Λονδίνο είνε άμυθητου πολυτελείας.

Η ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΩΝ ΓΙΑΓΚΗΔΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 36)

προφήτης υποστηρίζει ότι ή θεϊκή συγγνώμη έξαγοράζεται με λίγα δολλάρια. Κάθε άνθρωπος λοιπόν μπορεί να άμαρτήση, φτάνει μόνο να έχη να πληρώση τ'α δολλάρια που χρειάζονται για να σωθωρεθη!

"Η ανατριχιαστικές επίσης διασκεδάσεις της "Αμερικής, ή εύθυμη ζωή της και ο φοβερός θόρυβος έχουν τ'α τραγικά θύματά των. Και γι' αυτόν τ'ο λόγο στην "Αμερική υπάρχουν σήμερα οι περισσότεροι τρελλοί και οι πολυπληθέστεροι ανισόρροποι. Αυτοί λοιπόν έχουν δημιουργήσει, όπως αναφέραμε, τούς άμερικανισμούς, που δεν είνε τίποτε άλλο από μοντέρνες τρέλλες.

ΤΖΩΝ ΦΟΡΕΣΤΕΡ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΑΣΧΗΜΗΣ

"Ο μαρκήσιος ντέ Βιόν ήταν κατεστραμμένος όταν παντρεύτηκε με τήν κόρη ενός νεοπλούτου και πήρε εκατομμύρια προίκα. "Αλλά ή νέα μαρκησία ήταν τόσο άσχημη, ώστε ο σύζυγος δεν είχε άλλη σχέση μαζί της από τήν εισπραξι των εισοδημάτων της. "Αλλά μια ήμέρα άνεκάλυψε ότι ή γυναίκα του παρ' όλη τήν άσχήμια της του ήτο άπιστη. Συνένοχός της ήτο ένας νεαρός οικογενειακός τους φίλος. "Ολοι περίμεναν τότε να θυμώση ο μαρκήσιος και να γίνη φόνος ή θορυβώδες σκάνδαλο. "Αλλά εκείνος είπε άπλως με τόν βαθύτερο οίκτο στον φίλο της συζύγου του:

— Πώς; "Εσεις; Είνε δυνατόν; Χωρίς να είσθε άναγκασμένος;